

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ὀκτώβριος 2021

Ἔτος 10^ο-Τεῦχος

109

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Ἁγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

grammmateia

@agios-stefanos.gr

fb:

Enoria Agiou Stefanou

Περιεχόμενα

- Α) Σπουδαία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Γραφῆς (Π.Δ.)
- Β) Λειτουργική ὁρολογία (ΔΕ' μέρος)
- Γ) Τὸ Μέγα Γερωντικὸν
- Δ) Ἁγία Χαριτίνη
- Ε) Ἀκολουθίες μηνός

Ἀνακοινώσεις

Πρῶτα ὁ Θεός, στὸ ἐπόμενο διάστημα θὰ ἀρχίσουμε πάλι τὸ πέμπτο στάδιο ἀγιογραφῆς τοῦ Ναοῦ μας.

Θὰ ζωγραφιστοῦν τὰ σταυροθόλια στὸν κυρίως Ναὸ μὲ **μπούστα 32 Ἀγίων** ποὺ δὲν ἔχουν ἤδη ἀγιογραφηθεῖ στὸν ὑπόλοιπο Ναό.

Ὅπως πάντα θὰ ὑπάρξει δυνατότητα 3 δόσεων σὲ ἀντίστοιχους μῆνες.

Τηρεῖται προτεραιότητα κρατήσεων.

ΜΗΝ ΠΕΤΑΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΛΛΟΣ ΙΣΩΣ ΤΟ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΤΟ ΜΕΛΕΤΗΣΕΙ

Ἐπιμέλεια
Σύνταξη

π.Χρ.Θ.

Α) Γνωριμία με την Αγία Γραφή

«Μετά ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θείους Πατέρες ποὺ εἶναι ἐρμηνευτὲς τῶν Γραφῶν... διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα ποὺ πρὶν δὲν γνώριζες».

(Ἁγ.Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον)

Σπουδαία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Γραφῆς (Παλαιὰ Διαθήκη) (Γυναίκες-ἄλφαβητικά)

23) Η ΡΑΑΒ

Ἡ Ραὰβ (Ραχὰβ) ἦταν Χαναanaία πόρνη, ποὺ κατοικοῦσε στὴν Ἱεριχῶ (Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, 2,1). Ἦταν σύζυγος τοῦ Σαλμῶν, γιοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς Ἰούδα τοῦ Ναασσῶν (Ματθ. 1,4-5). Ἦταν μητέρα τοῦ Βοόζ, συζύγου τῆς Ροῦθ καὶ πρόγονη τοῦ Δαβίδ (Ροῦθ, 4,20).

Ὅταν οἱ Ἰσραηλίτες μπῆκαν στὴ Χανααν, ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἔστειλε ἀπὸ τὴ Σαττεῖν κρυφὰ δύο κατασκόπους, μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ πᾶνε νὰ δοῦν τὴν περιοχὴ καὶ εἰδικὰ τὴν πόλη τῆς Ἱεριχῶ. Αὐτοὶ ἔφτασαν στὴν Ἱεριχῶ, στὸ σπῖτι μιᾶς γυναίκα πόρνης, ποὺ ὀνομαζόταν Ραὰβ καὶ διανυκτέρευσαν ἐκεῖ.

Οἱ κάτοικοι τῆς πόλης τοὺς πῆραν εἶδηση καὶ εἰδοποίησαν τὸ βασιλιά. Ἀμέσως ἦρθαν στὸ σπῖτι τῆς Ραὰβ στρατιῶτες τοῦ βασιλιά καὶ τῆς ζήτησαν νὰ τοὺς παραδώσει τοὺς ξένους ἐπειδὴ ἦταν κατάσκοποι. Ἡ γυναίκα εἶχε κρύψει καλὰ τοὺς δυὸ ἄντρες καὶ ἔστειλε τοὺς στρατιῶτες τοῦ βασιλιά πρὸς ἄλλη κατεύθυνση.

Ἡ Ραὰβ εἶπε στοὺς δύο ἄντρες ὅτι εἶναι σίγουρη, πὼς ὁ Κύριος θὰ παραδώσει στοὺς Ἰσραηλίτες ὅλη τὴ χώρα καὶ πὼς οἱ κάτοικοι τῆς Ἱεριχῶ καὶ ὅλη τῆς περιοχῆς, ἔχουν μάθει τὰ κατορθώματα ποὺ ἔκανε ὁ Κύριος στοὺς Ἰσραηλίτες ἀπὸ τότε ποὺ φύγανε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο καὶ τοὺς ἔχει καταλάβει πανικός. Ἀκόμη ἡ Ραὰβ τοὺς ζήτησε ὅταν καταλάβουν τὴν πόλη, νὰ δείξουν στὴν ἴδια, στοὺς γονεῖς τῆς καὶ στ' ἀδέρφια τῆς, τὴν ἴδια καλοσύνη, ποὺ ἔδειξε καὶ ἐκείνη σ' αὐτοὺς. Οἱ δύο ἄντρες τῆς τὸ ὑποσχέθηκαν καὶ τότε ἡ γυναίκα τοὺς κατέβασε μὲ σκοινί, ἀπὸ κάποιον παράθυρο, ἔξω ἀπὸ τὸ τεῖχος τῆς πόλης. Μετὰ οἱ δυὸ ἄντρες ἀφοῦ κρύφτηκαν στὰ βουνὰ γιὰ τρεῖς ἡμέρες, πέρασαν τὸν Ἰορδάνη καὶ ἦρθαν στὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, στὸν ὁποῖο καὶ διηγήθηκαν ὅλα ὅσα τοὺς εἶχαν συμβεῖ (Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, 2,1-24).

24) ΡΑΧΗΛ (Θρῆνος)

Ὁ προφήτης Ἱερεμίας παρουσιάζει τὴ Ραχήλ ὡς κοινὴ μητέρα ὄλων των Ἰσραηλιτῶν, ἡ ὁποία βγαίνει ἀπὸ τὸ μνήμα τῆς, γιὰ νὰ κλάψει τὰ παιδιά τῆς ποὺ μεταφέρονται στὴ Βαβυλώνα καὶ ποτὲ πιά δὲν θὰ ἐπιστρέψουν (Ἱερεμ. 31,15). Τὸ χωρίο αὐτὸ χρησιμοποιεῖ καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος σὰν προφητεία γιὰ τὴ σφαγὴ τῶν ἀθῶων νηπίων ἀπὸ τὸν Ἡρώδη (Ματθ. 2,18).

Οἱ ἐρμηνευτὲς ἀναφέρουν ὅτι ἡ Ραχήλ, σύμφωνα μὲ τὴν προφητεία, θρηνοῦσε τὰ «τέκνα» τῆς, δηλαδὴ τοὺς ἀπογόνους τῆς. Πρόκειται γιὰ τὶς φυλὲς ἐκεῖνες τοῦ Ἰσραὴλ ποὺ ὑπέστησαν ταπεινωτικὲς ἤττες ἀπὸ ἐχθρικούς λαούς, ὅπως ἡ αἰχμαλωσία στοὺς Βαβυλωνίους.

Β) Γνωριμία με την Λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας

Λειτουργική δρολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (ΛΕ' μέρος)

Μ

Μίτρα.

Είναι τὸ ἐπισκοπικὸ κάλυμμα ποὺ φορεῖ στὸ κεφάλι τοῦ ὁ Ἐπίσκοπος ὅταν ἱερουργεῖ. Ἔχει τὴ μορφή στέμματος, ὅπως τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ προέρχεται. Χρησιμοποιήθηκε ἀρχικὰ ἀπὸ μερικοὺς ἐπισκόπους καὶ γενικεύθηκε ἡ χρῆση της ἀπὸ τὸν ΙΖ' αἰῶνα. Λέγεται ὅτι συμβολίζει τὸ ἀγκάθινο στεφάνι τοῦ Κυρίου καὶ οἱ πολύτιμοι λίθοι ποὺ τὴ συμβολίζουν τὴν ποικιλότητα τῶν τοῦ Χριστοῦ ἀρετῶν.

Μνημόσυνο(ν).

Ἀνέκαθεν στὴν Ἐκκλησία μας, καὶ μάλιστα στὴ λατρεία τῆς γίνονται δεήσεις ὑπὲρ τῶν «κεκοιμημένων» δηλαδή ὑπὲρ τῶν μελῶν ποὺ ἀναχώρησαν ἀπὸ τὸν κόσμο αὐτό. Καὶ βεβαίως, ἐκτός τῶν δεήσεων ποὺ γίνονται γι' αὐτοὺς σχεδὸν σὲ ὅλες τὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες της, ὑπάρχουν καὶ οἱ εἰδικὲς τελετὲς τῶν Μνημοσύνων ποὺ γίνονται γιὰ ἕναν ἢ περισσότερους Κεκοιμημένους.

Οἱ δεήσεις καὶ τὰ μνημόσυνα εἶναι ἡ ἄλλη πλευρὰ τῆς σχέσεως τῆς στρατευόμενης Ἐκκλησίας μὲ τοὺς Ἁγίους. Αὐτὴ ἡ δεύτερη πλευρὰ, ἀναφέρεται στοὺς κεκοιμημένους, ποὺ πέθαναν ἁμαρτωλοὶ καὶ ὅμως ἦταν μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτοὺς προσεύχεται ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ πράξη αὐτὴ εἶναι συνέπεια τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι «Σῶμα Χριστοῦ» καὶ οἱ πιστοὶ ζῶντες καὶ κεκοιμημένοι εἶναι μέλη αὐτοῦ τοῦ Σώματος. Ἐπομένως εἶναι φυσικό, ὡς μέλη Χριστοῦ ποὺ συνδέονται στενὰ μεταξύ τους οἱ ζῶντες νὰ προσεύχονται γιὰ τοὺς κεκοιμημένους, ὅπως προσεύχονται καὶ γιὰ τοὺς ζῶντες.

Οἱ προτροπὲς τῆς Καινῆς Διαθήκης πρὸς τοὺς πιστοὺς, νὰ προσεύχονται γιὰ ὅλους τοὺς πιστοὺς (Ἐφεσ. στ', 18) καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους (Α' Τιμ. β', 1) καὶ ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον ἐφόσον «ἡ προσευχὴ τοῦ δικαίου ἔχει μεγάλη δύναμη στὰ ἀποτελέσματά της» (Ἰακ. ε', 16), χωρὶς ἀμφιβολία δὲν περιορίζονται γιὰ προσευχὲς μόνο ὑπὲρ ἐκείνων ποὺ ζοῦν στὸν κόσμο αὐτό.

Ὁ θάνατος δὲν χωρίζει τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὴν ἀγάπη

τοῦ Θεοῦ. Μᾶς τὸ βεβαιώνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστώτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρῖσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (Ρωμ. η', 38-39). Μτφρ: Διότι εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε Ἄγγελοι, οὔτε Ἀρχές, οὔτε Δυνάμεις, τίποτα στὸ παρόν, τίποτα στὸ μέλλον, τίποτε στὰ ὕψη, τίποτε στὰ βάθη, κανένα ἄλλο δημιούργημα δὲν θὰ μπορέσει νὰ μᾶς χωρίσει ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποία ἔδειξε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

Στὶς προσευχὲς λοιπόν, καὶ τὰ Μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων, ἐκφράζεται ὁ σύνδεσμος καὶ ἡ ἀγάπη τῆς στρατευόμενης Ἐκκλησίας πρὸς αὐτοὺς, ἐφόσον μάλιστα καὶ οἱ κεκοιμημένοι ἔζησαν καὶ πέθαναν μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Οἱ δεήσεις γιὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ τὰ Μνημόσυνα δὲν εἶναι μιὰ πράξη ποὺ ἐπινοήθηκε ἐκ τῶν ὑστέρων στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ εἶ-

ναι παλαιοχριστιανικὴ καὶ ἔχει ἡλικία ὅση καὶ τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου στὴ γῆ.

Ἔχουμε μάλιστα καὶ δύο μαρτυρίες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες γίνεται ἀναφορὰ σὲ δεήσεις ὑπὲρ κεκοιμημένων. Ἔτσι μᾶς πληροφορεῖ τὸ βιβλίον τοῦ Νεεμίου (θ', 1-3) ὅτι οἱ Ἰσραηλίτες ἐξομολογήθηκαν πρὸς τὸν Θεὸ τὶς ἁμαρτίες καὶ ἀνομίες τους, καθὼς καὶ τὶς ἁμαρτίες τῶν προαπελθόντων πατέρων τους. Διαβάζουμε ἐπίσης στὴ Β' Μακκαβαίων (θ', 2) πὼς μετὰ ἀπὸ μιὰ μάχη, βρέθηκαν σὲ νεκροὺς Ἰσραηλίτες εἰδωλολατρικὰ φυλαχτά. Αὐτὸ ἦταν μεγάλη ἁμαρτία. Ὁ λαὸς προσευχήθηκε γιὰ τοὺς νεκροὺς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τους ὁ Ἰούδας ἔκανε μεταξύ τους ἔρανο, καὶ τὰ χρήματα ποὺ συγκέντρωσε τὰ ἔστειλε στὰ Ἱεροσόλυμα, γιὰ νὰ προσφερθεῖ ἐξιλαστήρια θυσία ὑπὲρ τῶν νεκρῶν.

Στὴν Καινὴ Διαθήκη, σὲ γενικὰ πλαίσια ἔχουμε μιὰ ἀδιάσπαστη σχέση μεταξύ ζώντων καὶ νεκρῶν καὶ μιὰ μυστικὴ κοινωνία. Ἔτσι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι οἱ ζωντανοὶ καὶ οἱ νεκροὶ γονατίζουν μπροστὰ στὸν Ἰησοῦ Χριστό: «Διότι καὶ ὁ Θεὸς αὐτόν (τὸν Ἰησοῦ Χριστό) ὑπερύψωσε καὶ ἔχαρῖσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων» (Φιλιπ. β', 9-10). Μτφρ: Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὑπερύψωσε καὶ τοῦ χάρισε ὄνομα τὸ ἀνώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ὄνομα, ὥστε, στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ νὰ κάμψει κάθε γόνατο τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπίγειων καὶ τῶν καταχθόνιων.

Συνεχίζεται...

Γ) ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ (Ἀποσπάσματα)

ΤΟΜΟΣ Α' - ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Γιὰ τὴν κατάνυξη

Ὁ ἄββᾶς Ἡλίας εἶπε:

«Ἐγὼ τρία πράγματα φοβοῦμαι: τὴν ἔξοδο τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, τὴ συνάντησή μου μετὰ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἐκδοσὴ τῆς καταδικαστικῆς ἀπόφασης γιὰ μένα».

Ὁ ἄββᾶς Ἡσαΐας εἶπε:

«Εἶναι ἀπαραίτητο αὐτὸς ποὺ ζεῖ τὴ ζωὴ τῆς ἡσυχίας νὰ βάζει τὸν φόβο τῆς συνάντησης μετὰ τὸν Θεὸ μπροστὰ ἀπὸ τὴν ἀνάσα του, γιατί ἐνόσω ἡ ἁμαρτία πείθει τὴν καρδιά του νὰ τὴν ἀκολουθεῖ, δὲν ἦρθε ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ μέσα του ἀκόμα καὶ βρίσκεται μακριὰ ἀπὸ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ».

Ἦλεγε ὁ ἄββᾶς Ἡσαΐας:

«Ἀλίμονό μου, ἀλίμονό μου, γιατί δὲν ἀγωνίσθηκα γιὰ τὴ σωτηρία μου.

Ἀλίμονό μου, ἀλίμονό μου, γιατί δὲν ἀγωνίσθηκα νὰ καθάρσω τὸν ἑαυτό μου, ὥστε νὰ εἶμαι ἄξιος νὰ γείρει λίγο πρὸς τὸ μέρος μου ὁ ἐλεήμων Θεός.

Ἀλίμονό μου, ἀλίμονό μου, γιατί δὲν ἀγωνίσθηκα νὰ βγῶ νικητὴς στοὺς πολέμους τῶν ἐχθρῶν σου, ὥστε Ἐσὺ νὰ βασιλεύσεις μέσα μου».

Εἶπε πάλι:

«Ἀλίμονό μου, ποὺ δλόγυρά μου βρίσκεται τ' ὄνομά Σου, κι ὅμως ἐγὼ ὑπηρετῶ τοὺς ἐχθρούς σου.

Ἀλίμονό μου, ἀλίμονό μου, γιατί κάνω αὐτὰ ποὺ ἀηδιάζει ὁ Θεός, γι' αὐτὸ καὶ δὲν μεθεραπεύει».

Εἶπε ἀκόμη:

«Ἀλίμονό μου, ἀλίμονό μου, γιατί ἔχω ἀπέναντί μου κατηγοροὺς γιὰ ὅσα γνωρίζω καὶ γιὰ ὅσα δὲν γνωρίζω καὶ δὲν μπορῶ νὰ τὰ ἀρνηθῶ.

Ἀλίμονό μου, ἀλίμονό μου, πῶς μπορῶ νὰ συναντήσω τὸν Κύριό μου καὶ τοὺς ἁγίους του, ἀφοῦ οἱ ἐχθροί μου δὲν ἄφησαν οὔτε ἓνα μέλος μου καθαρό ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;»

Ὁ μακάριος Θεόφιλος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ἔλεγε:

«Πόσο μεγάλο φόβο καὶ τρόμο καὶ δυσκολία ἔχουμε νὰ ἀντικρίσουμε, τὴν ὥρα ποὺ ἡ ψυχὴ χωρίζεται ἀπὸ τὸ σῶμα! Τότε μᾶς πλησιάζει στρατιά καὶ δύναμη τῶν ἀντίθετων δυνάμεων, οἱ ἄρχοντες τοῦ σκότους, οἱ κυρίαρχοι τῆς πονηρίας καὶ ἀρχές καὶ ἐξουσίες, τὰ πονηρὰ δηλαδὴ πνεύματα, καὶ κρατοῦν τὴν ψυχὴ σὰν σὲ κάποια δίκη, παρουσιάζοντας ἐνώπιόν της ὅλα τὰ ἁμαρτήματα, ποὺ εἴτε μετ' ἐπίγνωση εἴτε ἀπὸ ἄγνοια ἔκανε, ἀπὸ τὴ νεαρὴ ἡλικία μέχρι τὴν ὥρα ποὺ στὰ ξαφνικά τὴν κατέλαβαν. Στέκονται λοιπὸν καὶ τὴν κατηγοροῦν γιὰ ὅλα, ὅσα ἔκανε. Λοιπὸν, ποιὸν τρόπο νομίζεις ὅτι αἰσθάνεται ἐκείνη τὴν ὥρα, ἕως ὅτου βγεῖ ἡ ἀπόφαση καὶ ἐλευθερωθεῖ ἀπ' αὐτά; Αὐτὴ εἶναι ἡ κρίσιμη ὥρα γιὰ τὴν ψυχὴ, μέχρι νὰ δεῖ ποιοὶ θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα γι' αὐτήν».

Δ) Γνωριμία με τοὺς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἁγία Μάρτυς Χαριτίνη, 5 Οκτωβρίου

Ἡ ἁγία Χαριτίνη ἔζησε τὸν 3ο αἰώνα μ. Χ. Ἦταν δούλη κάποιου πλουσίου ποὺ ὀνομαζόταν Κλαύδιος καὶ ὁ ὁποῖος τὴν ἐκτιμοῦσε καὶ τὴν σεβόταν γιὰ τὸν χαρακτήρα της καὶ τὰ χαρίσματά της. Πραγματικά, ὁ

τρόπος ζωῆς της τὴν ἔκανε ἀξιαγάπητη, ἐπειδὴ ἦταν ἐργατική, φιλότιμη καὶ συμπεριφερόταν μετὰ σεβασμὸ καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν κύριό της, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς συνδούλους της. Δὲν ἄργησε νὰ ἀποκαλυφθεῖ τὸ γεγονός ὅτι ἦταν Χριστιανή, ἐπειδὴ αὐτὸ γινόταν φανερό καὶ ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰ της. Ὁ ὅλος τρόπος ζωῆς καὶ συμπεριφορᾶς της διέφερε ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρεις δούλους, οἱ ὁποῖοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶχαν ἀντιπάθεια καὶ μίσος στοὺς κυρίους τους καὶ τσακώνονταν συνεχῶς μεταξύ τους. Ὄταν συνελήφθη ἡ ἁγία Χαριτίνη, ὁ Κλαύδιος ἐνδύθηκε τρίχινο φόρεμα σὲ ἐνδειξὴ πένθους καὶ ἔκλαιε ἀπαρηγόρητα. Ἡ ἁγία τὸν παρηγοροῦσε καὶ ἐκεῖνος τὴν παρακαλοῦσε νὰ προσεύχεται καὶ νὰ πρεσβεύει γι' αὐτὸν ὅταν καταταγεῖ στὴν χορεία τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Ὁ βασιλιάς Δομέτιος, ἐπειδὴ ἀπέτυχε στὴν προσπάθειά του νὰ τὴν πείσει νὰ ἀρνηθῆ τὸν Χριστὸ καὶ νὰ θυσιάσει στὰ εἰδωλα, διέταξε καὶ τῆς ξύρισαν τὸ κεφάλι. Τὰ μαλλιά τῆς ὅμως ξαναφύτρωσαν καὶ τότε ὀργισμένος διέταξε νὰ τῆς βάλουν τὸ κεφάλι σὲ ἀναμμένα κάρβουνα καὶ νὰ χύνουν ἀπὸ πάνω ξύδι. Κατόπιν ἔκαψαν τὰ πλευρά της μετὰ ἀναμμένες λαμπάδες, ἀλλὰ παρέμεινε καὶ πάλιν ἀβλαβής. Στὴν συνέχεια, ἔδεσαν πέτρα στὸν λαιμό της καὶ τὴν ἔριξαν στὴν θάλασσα. Ὄταν ὅμως εἶδε ὁ τύραννος ὅτι δὲν πνίγηκε ὅπως ἀναμενόταν, κατέστρωσε ἓνα σατανικὸ σχέδιο. Ἀπεφάσισε νὰ τὴν κλείσει σὲ πορνεῖο, γιὰ νὰ διαφθαρή, νὰ διασυρθῆ καὶ νὰ ἐξευτελισθῆ. Ἡ ἁγία προσευχήθηκε θερμὰ παρακαλώντας τὸν Κύριο νὰ μὴ ἐπιτρέψει νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ ἀνοσιούργημα καὶ τότε ὁ Χριστὸς παρέλαβε ἀμέσως τὴν ἀγνή καὶ καθαρὴ ψυχὴ της.

Ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τῆς ἁγίας Χαριτίνης μᾶς δίνουν τὴν ἀφορμὴ νὰ τονίσουμε ὅτι Θεὸς ἐπιτρέπει τίς δοκιμασίες καὶ τοὺς πειρασμοὺς γιὰ τὸν καταρτισμὸ καὶ τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲν ἀφήνει νὰ δοκιμασθῆ κανεὶς περισσότερο ἀπὸ ὅσο μπορεῖ νὰ ἀντέξει. Ἐπίσης, δὲν ἐπιτρέπει στὸν διάβολο νὰ πειράζει τὸν ἄνθρωπο ἀνεξέλεγκτα, ἀλλὰ τοῦ θέτει ὅρους, προϋποθέσεις καὶ περιορισμοὺς.

Ὄταν ὁ διάβολος ζήτησε τὴν ἄδεια νὰ πειράζει τὸν Ἰώβ, ὁ Θεὸς τοῦ τὸ ἐπέτρεψε, γιὰ νὰ φανερωθῆ ἡ βαθειὰ πίστις τοῦ Ἰώβ καὶ νὰ καταστῆ ὑπόδειγμα ὑπομονῆς καὶ καρτερίας, ἀλλὰ ὑπὸ προϋποθέσεις. Τοῦ τόνισε ρητὰ καὶ κατηγορηματικὰ «τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον». Καὶ στὴν περίπτωσή τῆς ἁγίας μάρτυρος Χαριτίνης ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε νὰ πειρασθῆ καὶ νὰ βασανισθῆ, γιὰ νὰ λάμψει «ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ» καὶ νὰ καταστῆ πρότυπο πίστεως, ὑπομονῆς καὶ σωφροσύνης, ἀλλὰ μέχρις ἐνός σημείου. Ὄταν θέλησε ὁ διάβολος νὰ βλάψει τὴν ψυχὴ της, τότε ἐπενέβη καὶ τὴν πῆρε ἀμέσως στὰ οὐράνια σκηνώματα, γιὰ νὰ μὴ διαφθαρή, ἀλλὰ νὰ διαφυλαχθῆ ἡ ἀγνότητά της καὶ ἡ παρθενία της.

Ε) Προγραμμα Ακολουθιών Οκτωβρίου 2021

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
<p><i>Οι εφημέριοι διακονούν στο Κοιμητήριο κάθε Σάββατο 11-12 π.μ. (εκτός απρόοπτου)</i></p>			<p><i>Κάθε Παρασκευή στις 6.30 μ.μ., γίνονται στο Ναό μας οι εβδομαδιαίες δμιλίες στο βιβλίο των Πράξεων των Άποστόλων</i></p>		<p>1 Εικόνας Παναγίας Ὁδηγητρίας</p> <p>Ὁρθρος, Θ.Λειτουργία & Ἀγιασμός</p> <p>7.00 π.μ.</p>	<p>2</p> <p>Ἑσπερινός Κυριακῆς</p> <p>6.00 μ.μ.</p>
<p>3 ΚΥΡΙΑΚΗ Β' Λουκᾶ</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ.</p>	<p>4</p> <p>Ἑσπερινός</p> <p>6.00 μ.μ.</p>		<p><i>Τὸ μυστήριο τῆς ἱ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στις 5 / 10 ἀπὸ τις 10.00 π.μ. & στις 19/10 5.00 - 6.00 μ.μ.</i></p>			<p>9</p> <p>Ἑσπερινός Κυριακῆς</p> <p>6.00 μ.μ.</p>
<p>10 ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' Λουκᾶ</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ.</p>	<p>11</p> <p>Ἑσπερινός</p> <p>6.00 μ.μ.</p>	<p>12 Ἁγ. Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία</p> <p>7.00 π.μ.</p>	<p>Τὰ Κατηχητικά μας Σχολεῖα λειτουργοῦν :</p> <p><u>Σάββατο 4-5 μ.μ.:</u> Δημοτικό</p> <p><u>Κυριακή 11-12 π.μ.:</u> Γυμνάσιο-Λύκειο</p>			<p>18</p> <p>Ἑσπερινός Κυριακῆς</p> <p>6.00 μ.μ.</p>
<p>17 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἁγ. Πατέρων</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ.</p>	<p>18 Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Ἑσπερινός</p> <p>6.00 μ.μ.</p>		<p>20 Ἁγ. Ἀρτεμίου & Ἁγ. Γερασίμου</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία</p> <p>7.00 π.μ.</p>	<p style="text-align: center;">ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ</p> <p><i>Ὅσοι φέρνετε πρόσφορα καὶ εἰδικὰ ζυμωτὰ στὸ χέρι, παρακαλοῦμε νὰ τὰ προσφέρετε μαζί μὲ τὰ σχετικά πρὸς μνημόνευση ὀνόματα, τὴν παραμονὴ τῆς κάθε ἑορτῆς στὸν Ἑσπερινό.</i></p>		<p>23 Ἁγ. Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Ἑσπερινός Κυριακῆς</p> <p>6.00 μ.μ.</p>
<p>24 ΚΥΡΙΑΚΗ Στ' Λουκᾶ</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ.</p>	<p>25</p> <p>Ἑσπερινός Ἁγ. Δημητρίου ἑορτάζοντα Παρεκκλήσια</p> <p>6.00 μ.μ.</p>	<p>26 Ἁγ. Μεγαλομ. Δημητρίου</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία ἑορτάζοντα Παρεκκλήσια</p> <p>7.00 π.μ.</p>	<p>27</p> <p style="text-align: center;">ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ</p> <p style="text-align: center;">8.00 12.30</p>	<p>28 Ἁγ. Σκέπης Παναγίας</p> <p>Α', Γ', Στ' Ὁρες & Δοξολογία</p> <p>9.30 π.μ.</p>		<p>30</p> <p>Ἑσπερινός Κυριακῆς</p> <p>6.00 μ.μ.</p>
						<p>31 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Λουκᾶ</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινός Ἁγ. Ἀναργύρων</p> <p>6.00 μ.μ.</p>